

Czerwiec-Sierpień, Nr 6-8/2023 (247-9)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Słupsku

*Niech ci Bóg da rosę niebios i żyzność ziemi,
oraz obfitość zboża i wina.*

1 Mż 27,28

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Słupsku

ul. Krzywa 1, 76-200 Słupsk

Kontakt: slupsk@luteranie.pl

tel.: 00 48 (0) 59 842 25 77

Nr konta: PL **25160014621816836860000001**

KOD SWIFT: PPABPLPK

Duchowny:

Proboszcz: ks. Wojciech Froehlich

e-mail: wojciech.froehlich@luteranie.pl

tel. 00 48 59 842 25 77, kom. 605 556 749

Adresy kościołów i kaplic:

Kościół Świętego Krzyża: Słupsk ul. Słowackiego 40

Kaplica w Lęborku: Lębork, ul. Wojska Polskiego 47

Kaplica Gardna Wielka: Gardna Wielka, ul. Pomorska 2

Strony internetowe:

www.slupsk.luteranie.pl • www.luteranie.pl

Korekta: Anna Froehlich

Słowo duszpasterza

Niech ci Bóg da rosę niebios
i żyzność ziemi,
oraz obfitość zboża i wina.
1 Mż 27,28

ks. Wojciech Froehlich

*Proboszcz parafii
w Słupsku*

Drodzy w Chrystusie!

Przed nami lato w pełni. Rozpoczyna się okres urlopów, rodzinnych wyjazdów i wypoczynku. Niebawem w szkołach zadzwoni ostatni dzwonek i zaczną się upragnione i wyciekane wakacje. Piękna pogoda cieszy wczasowiczów, ale jednocześnie spędza sen z powiek rolnikom i leśnikom, bo panująca susza nie pozwala na właściwy wzrost roślin na polach i w sadach a jednocześnie stwarza zagrożenie pożarowe w lasach. Tym bardziej wymowne i ważne są słowa hasła czerwca, będące jednocześnie błogosławieństwem jakiego udzielił Izaak Jakubowi, który podstępnie „wyłudził” je od niewidomego ojca.

Słowa błogosławieństwa są życzeniem szczęścia i powodzenia w życiu i mówią o tym, że Bóg troszczy się o człowieka, nawet wówczas, gdy wydaje mu się, że go opuścił.

Błogosławieństwa zwykliśmy udzie-

lać dzieciom w dniu konfirmacji, czy ślubu, ale towarzyszy ono chrześcijaninowi przez całe życie od Chrztu św. po grób, ponieważ Bóg Ojciec chce dla nas jak najlepiej, a najlepiej jest wówczas gdy On ma nas w swojej opiece, dlatego każde nabożeństwo kończymy słowami błogosławieństwa na drogę, na kolejny tydzień życia.

Niech dobry Bóg otacza nas wszystkich swoją opieką przez cały czas wakacji i wypoczynku ale pamiętajmy w naszych modlitwach także o tych wszystkich, dla których lato to czas wytężonej pracy i aktywności zawodowej.

Ja życzę Wam bezpieczeństwa i zdrowia na każdy kolejny dzień oraz bliskości Tego, który nigdy nie zawodzi.

Z modlitwą
Wasz Duszpasterz

Prowizorka

ks. Wojciech Froehlich
Proboszcz Parafii w Słupsku

Czy nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, w śmierć jego zostaliśmy ochrzczeni? Pogrzebani tedy jesteśmy wraz z nim przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus wskrzeszony został z martwych przez chwałę Ojca, tak i my nowe życie prowadzili. Bo jeśli wrośliśmy w podobieństwo jego śmierci, wrośniemy również w podobieństwo jego zmartwychwstania, wiedząc to, że nasz stary człowiek został współ z nim ukrzyżowany, aby grzeszne ciało zostało unicestwione, byśmy już nadal nie służyli grzechowi; kto bowiem umarł, uwolniony jest od grzechu. Jeśli tedy umarliśmy z Chrystusem, wierzymy, że też z nim żyć będziemy, wiedząc, że zmartwychwzbudzony Chrystus już nie

umiera, śmierć nad nim już nie panuje. Umarłszy bowiem, dla grzechu raz na zawsze umarł, a żyjąc, żyje dla Boga. Podobnie i wy uważajcie siebie za umarłych dla grzechu, a za żyjących dla Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Rz 6,3-11

Umiłowani w Panu!

Podobno prowizorki są najtrwalsze. Kiedyś w Warszawie wybudowano most, który nosił nazwę Mostu Syreny. Ta łącząca dwa brzegi Wisły przeprawa powstała w 3 miesiące w 1985 roku i miała być konstrukcją tymczasową na czas remontu Mostu Poniatowskiego, jednak ze względu na

remont kolejnego mostu, a później na zwiększający się w stolicy ruch postanowiono pozostawić konstrukcję do wybudowania kolejnej przeprawy, co nastąpiło dopiero w 2000 roku. Taki stan trwał przez 15 lat. Wielu z pewnością przyzwyczało się do tego, że ten most istniał i zapomniało o jego tymczasowości.

Podobnie bywa w naszym życiu. Tworzymy wiele prowizorek, zarówno w naszym otoczeniu tym materialnym, jak też w tym duchowym. Czasami przyzwyczajamy się do nich i nie robimy nic aby je zmienić, polepszyć, ustabilizować czy utrwalić, jedynie stosujemy trochę powierzchownej konserwacji i utwierdzamy się w przekonaniu, że skoro tak długo nam coś służyło, to jeszcze posłuży, po co się wysilać. Oczywiście przyczyny tworzenia „prowizorek” mogą być różne np. po to, aby jak w przypadku tego warszawskiego mostu, coś na jakiś okres zastąpić, albo dlatego że ktoś nie dysponuje od-

powiednimi środkami, żeby stworzyć coś porządnego, co z założenia miało by służyć przez wiele lat. Czasami różne prowizorki powstają w związku z tym, że ktoś nie zna innych możliwości, bo całe jego życie składa się z szeregu „prowizorek”. Jednak wszystko co stanowi taką prowizorkę, prędzej czy później ulegnie zniszczeniu, rozpadowi, a skutki tego mogą być katastrofalne. Z drugiej strony nie jest jednak powiedziane, że ktoś kto uważa, że tworzy coś trwałego, co wydaje mu się być niezniszczalnym, nie może się pomylić w swoim sądzie. Pamiętajcie historię *Titanica*, o którym mówiło się że jest niezatapialny. Niestety historia tego transatlantyku

dowodzi, że człowiek mimo ogromnych możliwości bywa omylny i nie jest doskonały w swoich sądach. Ta tragedia, na którą złożyło się wiele czynników kosztowała życie prawie 1500 ludzi udających się tym, w opinii konstruktorów, niezatapialnym kolosem w podróż do Ameryki,

gdzie chcieli polepszyć swoje życie i podnieść swój status materialny. Niezatapialna, niezniszczalna okazuje się być tylko pamięć historyczna o tym wydarzeniu. Trudno zatem jednoznacznie powiedzieć, czy lepsze są prowizorki, które z założenia są krótkotrwałe, a czasami funkcjonują wiele lat czy rzeczy z założenia trwałe, które jednak nie wytrzymują zderzenia z rzeczywistością i prawami natury.

Po co jednak o tym wszystkim wspominam? Dlatego, że zastanawiam się jak podchodzimy do naszego duchowego życia. Czy „konstruujemy” nasze życie duchowe tak, żeby było stabilne, mocne, niezatapialne, czy raczej traktujemy je dość lekko, tak na wszelki wypadek, gdyby się okazało, że Bóg jednak istnieje i że to wszystko o czym mówi Biblia jest prawdą... Tematem przewodnim piątej niedzieli po Trójcy Św. jest chrzest. Jeden z dwóch sakramentów jakie ojcowie Reformacji przyjęli jako biblijne i konieczne do zbawienia.

Mam do ciebie pytanie. Nie o teologię chrztu, nawet nie o słowa jego ustanowienia, ale o datę twojego chrztu... Pamiętamy różne daty, naszych urodzin, ślubu, mo- że pierwszej pracy, albo konfirma-

cji ale czy pamiętamy datę swojego chrztu? Czy ten dzień w jakiś szczególny sposób obchodzimy? Czy chociażby dziękujemy Bogu za dar łaski, jaki otrzymaliśmy w Chrzcie Św.? Myślę, że warto tę datę pamiętać, bo na drodze naszego chrześcijańskiego życia to niebywale ważny dzień, dzień naszych „narodzin” w Kościele Jezusa Chrystusa. Od tego sakramentu rozpoczyna się nasza droga z Chrystusem. Kiedy byliśmy niemowlętami, dziećmi, nasi rodzice wraz z rodzicami chrzestnymi przynieśli nas do Kościoła i na podstawie ich wiary zostaliśmy ochrzczeni. Musimy jednak pamiętać o tym, że do skuteczności chrztu nie wystarczy wiara naszych rodziców, czy chrzestnych, nie wystarczy ich ślubowanie, że będą swoje dzieci wychowywać w wierze w Trójjedynego Boga, nie wystarczy znać datę swojego chrztu, ale do skuteczności tego sakramentu potrzebna jest indywidualna, osobista wiara każdego z nas. Tylko w łączności z tą wiarą możemy mieć pewność, że: *Kto uwierzy i ochrzczony zostanie będzie zbawiony, ale kto nie uwierzy będzie potępiony*, jak relacjonuje ewangelista Marek (Mk 16, 16).

Teologia Chrztu jest głęboka, choć nie zupełnie bezproblemowa. Różne denominacje chrześcijań-

skie różnie praktykują chrzest i różnie o nim nauczają. Dla nas, ewangelików najważniejsze są następujące zasady dotyczące nauki o chrzcie i praktyki chrztu.

Zgodnie z luterańską definicją sakramentu w ustanowionym przez Jezusa Chrzcie Św. pod widzialnymi znakami otrzymujemy niewidzialną łaskę Bożą. Chrzest

zgodnie z biblijną nauką jest czynnością jednorazową i jeśli został udzielony w imię Trójcy Świętej, nie może być powtarzany. Droga do osiągnięcia celu, w jakim Bóg dał nam sakrament Chrztu Św. to często długoletni proces, podczas którego dochodzimy do pełni wiary, która pozwala nam przyjąć łaskę daną nam w tym sakramencie. Na tej drodze, oprócz wychowania do wiary w rodzinie, są nasze oso-

biste przemyślenia i decyzje. Na tej drodze jest nasza konfirmacja, jako moment świadomego złożenia świadectwa własnej wiary. Na tej drodze mamy przewodników – rodziców, duchownych, może rodziców chrzestnych, przyjaciół, którzy są dla nas wsparciem, drogowskazem, a czasami autorytetem. Taka jest nasza droga do tego aby w chrzcie odnaleźć sens naszej drogi wiary, naszej relacji z Bogiem.

Nie wolno nam traktować chrztu św. jako czegoś co jest doraźne, tymczasowe i o czym z czasem zapominamy. Myślę, że bardzo ważną jest nasza refleksja nad tym zagadnieniem,

ale także wydarzeniem dokonanym w naszym życiu i nasze nieustanne odradzanie się w chrzcie, pielęgnowanie tego daru, tak abyśmy mieli świadomość tego, że Bóg daje nam chrzest jako kamień węgielny pod budowę naszego duchowego domu, naszej relacji z Chrystusem, tak abyśmy przez zjednoczenie z Bogiem w Chrzcie prowadzili nowe życie i wrosli w podobieństwo Jego zmartwychwstania. Amen.

EWANGELICKIE POMORZE MIEJSCA I LUDZIE

Słupsk i Pomorze Środkowe, to obszar, którego mieszkańcy są przywiązani do przestrzegania prawd biblijnych, ale i otwarci na nowinki religijne. Początki Reformacji na terenie miasta datuje się na 1517 r., kiedy to doszło do poważnego sporu z miejscowym duchowieństwem w sprawach podatkowych. Szerzenie podglądów Lutra zaowocowało przyjęciem luteranizmu przez słupszczan w 1525 r.

Po oficjalnym wprowadzeniu Reformacji Słupsk stał się miejscem pierwszej wizytacji kościelnej kierowanej przez J. Bugenhagena. Tutaj też siedzibę miała jedna z trzech superintendentur generalnych Pomorza.

Wiek XVIII obrodził aktywnością petystów, którzy stworzyli jeden z najaktywniejszych na Pomorzu ośrodków tego ruchu. Istotną rolę w ruchu petystycznym odgrywali duszpasterze z powiatu słupskiego. Jeden z nich P. Schimansky był herrnhutystą.

W XIX w. przychylność mieszkańców wobec nowinek religijnych oraz silne przywiązanie do prawd biblijnych, pozwoliły na działalność na tym terenie postaci znaczących w dziewiętnastowiecznym przebudzeniu religijnym, takich jak filozof F. Schlegelmacher, czy kompozytor G. Knak.

W latach trzydziestych i czterdziestych XX w. na terenie Pomorza Środkowego w Kościele ewangelickim ścierały się wpływy faszystów i ich przeciwników. W opozycji wobec biskupów K. Thoma i L. Müllera działało wielu członków Kościoła Wyznającego, w tym m.in. D. Bonhoeffer.

W Informatorze Parafialnym prezentujemy miejsca i osoby ważne dla dziejów pomorskiego ewangelicyzmu.

Czarna Dąbrówka, Nożyno i Fundacja von Lettowa

Czarna Dąbrówka

(niem. Schwarzw Damerkow) to miejscowość będąca siedzibą gminy o tej samej nazwie w powiecie bytowskim. Jest dawną wsią szlachecką lokowaną przez Krzyżaków w 1346 roku. W 1457 r. majątek był własnością Marcina von Puttkamera. W 1517 r. jako właściciel wzmiankowana jest rodzina Zitzewitz. W XVI i XVII w. było lennem rodów Lettow, Wobeser i Stojentin. Około 1780 r. wieś została podzielona na Dąbrówkę A i Dąbrówkę B. Pierwsza należała wówczas do kapitana Jakoba Wilhelma von Puttkamera, druga zaś była własnością Johanna Christiana Ernsta von Puttkamera. Kolejnymi właścicielami folwarku byli: 1800 - kpt. Zeromski-Brochwicz, 1852-64 Waldemar von Puttkamer, 1884 Alexander Schulze, 1910 Ikier, 1928 Harry Ikier i od 1938 Hertha Ikier.

Do 1945 roku Czarna Dąbrówka była gospodarczym centrum południowo-wschodniej części powiatu słupskiego. Działały tam: kasa oszczędnościowo-pożyczkowa, spółdzielnie: elektryczna, elektryczno-maszynowa i

handlu bydłem, skład materiałów budowlanych, tartak, młyn oraz piekarnia. Własne zakłady rzemieślnicze prowadzili m.in. elektryk, malarz, rymarz, ślusarz, krawiec, stolarz, kowal, kominiarz i rzeźnik. Na miejscu był dentysta oraz położna. W sklepach handlowano m.in. towarami kolonialnymi, artykułami żelaznymi i rowkami. We wsi działała restauracja (na dworcu kolejowym) i trzy zajazdy z pokojami gościnnymi.

Kościół ewangelicki wybudowano w latach trzydziestych XX w. Zachowała się treść księgi pamiątkowej budowy obiektu. Pierwsze decyzje o jego stawianiu

zapadły na początku lat trzydziestych XX w., czyli w dobie Wielkiego Kryzysu Gospodarczego. Księga dedykowana została Maxowi Pieperowi z Czarnej Dąbrówki przez ks. Winfrieda Behlinga, ewangelickiego proboszcza z Nożyna. M. Pieper, nauczyciel w istniejącej od 1932 r. trzyklasowej szkole ludowej w Czarnej Dąbrówce, był aktywnym członkiem społeczności lokalnej, jednym z najaktywniejszych inicjatorów budowy kościoła. Za swoją działalność otrzymał specjalne wyróżnienie od władz Prowincji Pomorskiej Kościoła ewangelickiego. Wymieniony w dedykacji tytuł „starszego kościoła” (Kirchenälteste), oznacza że był członkiem rady parafialnej. Stronę tytułową księgi uzupełnia rycina przedstawiająca bryłę kościoła i hasło do którego odwoływano się w czasie budowy „Wznosimy pracę i ofiarą”.

Księga zawiera cytaty z protokołów posiedzeń samorządu gminnego, rady parafialnej, komisji budowlanej i artykuły z

lokalnej prasy. Ostatni tekst z 30 kwietnia 1937 r. jest wspomnieniem po nieżyjącym już M. Pieperze, i wyszedł spod ręki miejscowego piekarza Emila Mischa. On również napisał zamykającą księgę inwokację do ojczyzny, zapewniającą o wierności i gotowości do poświęceń. Ostatnie dwie strony zawierają 83 podpisy członków wspólnoty parafialnej. Ważną rolę w informowaniu o postę-

pach w budowie odgrywała „Gazeta parafialna” („Gemeindeblatt für die Kirchengemeinde Gross Nossin”).

Szacunkowa liczba mieszkańców, którzy mieli korzystać z nowego kościoła według spisu z 1939 r. wyglądała następująco: Czarna Dąbrówka 686 parafian,

Jerzkowice 343, Podkomorzyce 113. Na blisko 700 mieszkańców Czarnej Dąbrówki zdecydowaną większość stanowili luteranie, jedynie 3,4% deklarowało się jako katolicy.

W dniu 6 stycznia 1947 r. wiejski kościół w Czarnej Dąbrówce został przejęty i poświęcony przez Kościół rzymskokatolicki i obecnie jest siedzibą parafii pod wezwaniem św. Stanisława Kostki.

Nożyno

(niem. Groß Nossin) – wieś sołec-

ka w Gminie Czarna Dąbrówka, wcześniej dobra rycerskie oraz wieś ze stacją pocztową i telegraficzną w powiecie słupskim, odległa o 17 km od Bytowa, gdzie mieściła się najbliższa większa stacja kolejowa. Dobra nożyńskie obej-

mowały łącznie 1930 ha, w końcu XIX w. we wsi funkcjonowały: cegielnia, gorzelnia, huta szkła („Slupp Glashütte”) i piec wapienny.

Kościół w Nożynie wspomniany był w wizytacjach ewangelickich superintendentów z 1539 i 1590 roku. W 1638 r. spłonął wraz z budynkami parafialnymi. Odbudowa została ukończona dopiero w 1774 roku. Kościół ten spłonął w latach trzydziestych XIX wieku i został zastąpiony przez nowy budynek w konstrukcji szachulcowej z wieżyczką dachową.

Kościół nie posiadał starego wyposażenia, jako wartość cenne odnotowano jedynie: misę chrzcielną z 1836 r. wykonaną z mosiądzu, z gwiazdą pośrodku i ozdobioną imionami na krawędzi oraz dzwony z odlewni żeliwa w Berlinie ozdobione orłem pruskim

(nosiły napisy „K.E. Berlin 1835” i „K. Eisengießerei Berlin 1834”).

Obecny neogotycki kościół wzniesiono na miejscu poprzedniego w 1902 r. Nowa plebania została zbudowana w 1934 roku kosztem 27000 Reichs Mark. W

1932 r. parafia skupiała 2776 wiernych i należała od 1871 r. do Synodu (odpowiednik diecezji) Bytowskiego (wcześniej do 1817 r. należała do Synodu Kołczygłowy /niem. Alt Kolziglow/, potem przejściowo do Synodu Słupsk Miasto). Do 1860 r. ewangelicy Kaszubi zamieszkujący parafię używali w liturgii dwóch języków: niemieckiego i polskiego.

Proboszczami parafii ewangelickiej w Nożyńcu, obejmującej także Czarną Dąbrówkę byli: ks. Michael Quandta (1558-60), ks. Jakob Krampe (1566-1605), ks. Paul Starost (1605-12), ks. Peter Ehler (1612-42), ks. Thomas Schwichtenberg (1643-51), ks. Johann Uhlmann (1951-52), ks. Johann Junge (1953-58), ks. Johann Piscator lub Fischer, ks. Ernst Bock, ks. Christoph Bizichius (1700-05), ks. Christi-

an Dreisow (1706-53), ks. Samuel Friedrich Nalentz (1753-59), ks. Samuel Andreas Kummer (1659-66), ks. Samuel Friedrich Alerius (1766-90), ks. Martin Christian Messerschmidt (1790-1804), ks. August Theodor Kummer (1808-08), ks. Johann Friedrich Seefisch (1809-1853), ks. Hermann Dröse (1853-88), ks. Gustav Hermann Adloff (1889-1911), ks. Julius Albert Fürer (1912-19), ks. Johannes Hermann (1919-26), ks. Fritz Adloff (1926-31) i ks. Winfried Behling (1933-45).

Pastor ks. W. Behling był niemieckim uchodźcą z Rygi, który w 1913 roku zgłosił się na ochotnika do walki o wyzwolenie Łotwy. 15 kwietnia 1933 r. powierzono mu tymczasową administrację parafii Nożyno, a następnie został mianowany proboszczem.

Po II wojnie światowej Czarna Dąbrówka i Nożyno uznane zostały za tereny kaszubskie,

co skutkowało zakazem odprawiania nabożeństw ewangelickich w języku niemieckim. Pozostała na tych terenach ludność ewangelicka musiała udawać się na nabożeństwa do zborów na terenie powiatu słupskiego. Kościół nożyński

ski przejęty został przez katolików w 1946 roku.

Ewangelicka Fundacja von Lettow-Pomeiske

została powołana na rzecz pomocy dla ludzi ubogich i samotnych. Założył ją 5 czerwca 1841 r. gen. Alexander von Lettow z Pomyska Wielkiego. Ciężko chory i nie posiadający potomków donator przekazał w testamencie na jej cel cały swój majątek (60 tysięcy tala-

rów). Kuratorami spadku i realizatorami testamentu byli kolejni

Bernhard von Richthofen, Richard von Puttkamer, Kurt von Schme-

Stolp/Pomm. von Lettow-Pomeiske-Stift

ślupscy landraci (starostowie): Christian Ludwig Friedrich von Gottberg, Hans von Gottberg,

ling, Karl von Finckenstein, Walter von Brüning, Walter von der Marwitz, Theodor Kramer, Fried-

rich Dombois, Siegfried von Campe i Hans Janzen.

Działkę przy ówczesnej Bütowerstraße nr 4 (obecnie ul. Lutosławskiego 23) zakupiono 16 kwietnia 1875 r. Obiekt budowano w latach 1887-89 zgodnie z zaleceniami fundatora. Bryła budynku jak i dekoracje architektoniczne odznaczają się renesansowym charakterem. Poprzez zastosowanie ceramicznego materiału okładzinowego elewacji, charakterystycznego dla budynków użyteczności publicznej, wzbogaconego przez ułożenie w dwukolorowe pasy, zyskał niepowtarzalną formę kompozycji kolorystycznej. Główne wejście ozdobiono herbami rodowymi fundatora (ród Lettow-Pomeiske) i jego żony z rodu von Zitzewitz. Wśród pierwszych 27 mieszkańców ośrodka – odnotowanych w Księżce Adresowej Słupska na rok 1890 – liczną grupę stanowili przedstawiciele rodzin junkierskich z terenu powiatu słupskiego.

W budynku znajdowały się mieszkania dla ubogich wraz z przynależnymi do budynku ogródkami (dzisiejszy teren sportowy szkoły). Sześć mieszkań było przeznaczonych dla słupszczan, a dwaście dla mieszkańców powiatu, wyłącznie wyznania chrześcijańskiego, praktycznie więc trafiali

tam tylko ewangelicy. Każdy z pensjonariuszy otrzymywał pokój z kuchnią, piwnicę, mały ogródek, 300 marek miesięcznie, bezpłatne lekarstwa i darmowy pogrzeb. Fundacja otrzymywała rokrocznie wsparcie finansowe z budżetów lokalnych samorządów, głównie miasta Słupska. Budynek swoją funkcję pełnił aż do roku 1940, kiedy to umieszczono w nim przymusowych robotników.

Po 1945 r. podjęto decyzję o zaadaptowaniu budynku na potrzeby szkolne. Zmieniono układ funkcjonalny, likwidując podziały pomiędzy mieszkaniami i tworząc klasy lekcyjne.

Karl Wilhelm Krüger (* 28 IX 1796 Nożyno - † 1 V 1874 Weinheim), niemiecki uczonek klasycy; wychowywał się w domu swojego dziadka ze strony matki, Johanna Strenge; wykazywał talent do języków i duże zainteresowanie historią; ukończył gimnazjum w Szczecinie; 1813 ochotnik w wojnach wyzwoleńczych przeciwko Napoleonowi Bonaparte (1 Pułk Strzelców Pomorskich), 15 VI 1815 ranny w bitwie pod Waterloo; ze względu na świetne wyniki nie musiał zdawać matury, 1816 studia filologiczne w Halle, 1819 doktorat z filozofii; 1820 praca nauczyciela w Zerbst; zasłynął

dzięki badaniom nad starożytnym historykiem Dionizjuszem z Hali-karnasu; 1827-38 profesor Gimnazjum Joachimsthalsche w Berlinie, uczył greki wykorzystując wyłącznie własne opracowania; 1831 habilitacja na Uniwersytecie Berlińskim; od 1848 rozwijał aktywną działalność polityczną i propagował ustrój demokratyczny; główne dzieło naukowe „Nauczanie języka greckiego w szkołach” (2 tomy, Berlin 1842-56), opracował także m.in. łacińskie tłumaczenie „Fasti Hellenici” Henry’ego Fynesa Clintona, krytyczne analekty (3 numery, Berlin 1863-74); studia nad historią nowożytną zaowocowały barwnie napisaną historią rewolucji angielskiej za Karola I (Berlin 1850), w której wyrażał demokratyczne przekonania polityczne; 1822 ślub z Adelheid Imme, pięcioro dzieci z pierwszego małżeństwa (1830 zmarła córka, 1831 w trzy dni stracił żonę i trzech synów na cholera); zmarł na udar mózgu, zdruzgotany śmiercią Teresy, ukochanej córki z drugiego małżeństwa.

Ewald Georg Alexander Friedrich von Lettow (* ? - † ok. 1847), pruski wojskowy, generał armii pruskiej, właściciel majątku w Pomysku Wielkim i w Karzcinie; 5 VI 1841 założył Fundację Charytatywną na rzecz ludzi chorych, sa-

motnych i ułomnych, 1889 ukończono budowę domu opieki w Słupsku (obecnie budynek Szkoły Podstawowej nr 1), który funkcjonował do 1940; 1796 ślub z Barbarą Wilhelminą Joahnną Sophie von Zitzewitz (* 1778 - † 1825), nie mieli dzieci, adoptowali Thunseldę Ernestinę Braun (* 15 VII 1812 - † 18 X 1832 Machowinko).

Lorenz Friedrich von Puttkamer (* 28 IX 1741 Nożyno - † 20 I 1814 Nożyno), s. Franza Ludwiga (* 1713 - † 1766) i Margarethe Sophie zd. von Boehn (*1707 - † 1780); paź króla Fryderyka II; wstąpił do armii pruskiej, gdzie służył do 1764 i doszedł do stopnia kapitana; 1766 odziedziczył majątek Samlino (niem. Zemlin, pow. kamieński); 1789-1805 starosta powiatu Kamień Pomorski; 1801 odziedziczył folwark Nożyno C; pierwsza żona Friederike Sophie, z domu von Steinwehr, druga żona Eleonore Dorothee Caroline (* 1764 - † 1838), córka radcy sądowego Samuela Albrechta Moldenhauera, synowie: Albert (* 1797 - † 1861) starosta w powiatach czarnkowskim i szamotulskim oraz członek pruskiej Izby Reprezentantów i Eugen (* 1800 - † 1874), prawnik, sędzia, starosta, prezydent okręgu we Frankfurcie nad Odrą, 1851-60 nadprezydent prowincji poznańskiej.

Maksymilian von Puttkamer

(* 28 VI 1831 Nożyno - † 5 III 1906 Baden-Baden), niemiecki polityk, parlamentarzysta, sekretarz stanu d/s Alzacji i Lotaryngii; 1861

sędzia we Wschowie w Wielkopolsce; 1867-79 członek pruskiego parlamentu krajowego, 1867-81 poseł do Reichstagu z ramienia Niemieckiej Partii Narodowo-Liberalnej; 1879-89 podsekretarz stanu ds. Alzacji i Lotaryngii, odebranej w 1871 Francuzom, 1889-1901 sekretarz stanu w Urzędzie Rzeszy dla Alzacji-Lotaryngii; żonaty z pisarką Anną Lucie Karoline Albertą zd. Weise (* 5 V 1849 - † 19 IV 1923 Baden-Baden), honorową obywatelką Głogowa; para miała dwóch synów i córkę.

Jan Wild

Zdjęcia:

1. Kościół w Czarnej Dąbrówce (1939)
2. Kościół w Czarnej Dąbrówce (2007)
3. Nieistniejący kościół szachulcowy w Nożynie z 1836 r.
3. Kościół neogotycki w Nożynie z 1902 r.
4. Widok na prezbiterium kościoła w Nożynie (przed 1945)
5. Widok na emporę kościoła w Nożynie (2004)
6. Kościół w Nożynie (2005)
8. Fundacja von Lettowa (1938)
9. SP nr 1 w Słupsku (2023)

50 lat Konkordii Leuenberskiej

Konkordia między Kościołami wyrosłymi na gruncie Reformacji w Europie, zwana Konkordią Leuenberską, została uchwalona 16 marca 1973 r. w Leuenbergu koło Bazylei przez przedstawicieli

europejskich Kościołów luteran-
skich, reformowanych, ewangelic-
ko-unijnych oraz dwóch Kościo-
łów przedreformacyjnych –
waldensów i braci czeskich. Do-
kument ustanawia wspólnotę Sto-

łu Pańskiego i kazalnicy pomiędzy sygnatariuszami. Kościoły, które podpisały porozumienie, utworzyły Leuenberską Wspólnotę Kościołów, od 2003 r. zwaną Wspólnotą Kościołów Ewangelickich w Europie (WKEE). W 1997 r. na mocy odrębnego dokumentu do Wspólnoty przystąpiły europejskie Kościoły metodystyczne.

Z okazji 50. rocznicy przyjęcia tego ekumenicznego dokumentu 24 maja w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie odbyła się międzynarodowa konferencja teologiczna „50 lat Konkordii Leuenberskiej dziedzictwo i wyzwania”.

Na konferencji rozważano m.in. takie zagadnienia, jak recepcja Konkordii Leuenberskiej, Zgoda Sandomierska jako dokument prekursorski w jednoczeniu się Kościołów ewangelickich, dorobek Wspólnoty Kościołów Ewangelickich w Europie w zakresie dialogu ekumenicznego, refleksji etycznej czy debaty teologicznej. Wśród prelegentów znaleźli się przedstawiciele WKEE: prezydent ks.

dr John Bradbury, członek prezydium ks. Marcin Brzóska i sekretarz generalny ks. dr Mario Fischer, przedstawiciele polskich Kościołów ewangelickich: bp prof. Marcin Hintz, prof. Jerzy Sojka i Krzysztof Bandoła-Skierski, a także zagraniczni teolodzy ks. dr Jorgen Thaarup i dr Krisztián Kovács.

Podczas konferencji medal Wspólnoty Kościołów Ewangelickich w Europie otrzymał prof. Karol Karski, polski teolog ewangelicki i ekumenista, tłumacz i propagator Konkordii Leuenberskiej.

Po konferencji w kościele ewangelicko-reformowanym w Warszawie odbyło się nabożeństwo, podczas którego kazanie wygłosił sekretarz generalny WKEE ks. Mario Fischer.

źródło: ekumenia.pl

Historia starej skrzyni

Różne bywają ludzkie losy. Czasami bardzo zaskakujące są spotkania z osobami, o istnieniu których nie miało się pojęcia a jednak z jakichś powodów ich losy bywają splecione z naszymi. Chcę wam opowiedzieć historię nie człowieka, ale pewnej rzeczy, która nigdy w swoim „życiu” nie „pomyślałaby”, jak bardzo zmieniają się jej losy, jej przeznaczenie.

Gdzieś kiedyś jakiś stolarz, na zapotrzebowanie przemysłu zbrojeniowego, wykonywał skrzynie na amunicję. Powstawały one z surowego drewna, a ich wielkość była dopasowana do wymiarów naboju, które miały w sobie mieścić. Do łatwiejszego ich przenoszenia każda zaopatrzona została w dwa masywne uchwyty po bokach. Przeznaczenie skrzyń było jednoznaczne, związane z ćwiczeniami wojskowymi lub działaniami wojennymi. Jedną z takich nieużywanych już skrzyń trafiła do *Przetwórnicy Ani i Tomka z Cecenowa*, którzy zajmują się dawaniem

starym rzeczom „nowego życia”, czyli przerabianiem starych przedmiotów na coś użytecznego. Ze starej skrzyni na amunicję, po jej renowacji i dorobieniu metalowych nóg zrobili piękny stolik, który przekazali na licytację jednej z akcji charytatywnych organizowanych przez Słupski Fundusz Lokalny. Licytacja odbyła się podczas Wieczoru Dobroczyńności 25 maja 2023r. w restauracji Casa Italia. Nieświadomy historii tego przedmiotu wylicytowałem go i pomyślałem, że jest on idealny na kościelną skarbnicę i że doskonale

wpasuje się do wnętrza naszego kościoła. Poprosiłem wykonawców stolika, aby wycięli otwór w wieku skrzyni, tak aby zyskała ona nowe („kościelne”) przeznaczenie. Przy odbiorze skarbonki Pani Ania uświadomiła mi do czego ta skrzynia służyła pierwotnie. Przyznacie, że to niesamowita przemiana!? Teraz już nie mieści w sobie amunicji przynoszącej zniszczenie i śmierć, ale ma służyć

pomocą, ma uczyć dzielenia się tym, co mamy z innymi i z naszą parafialną wspólnotą. Niech Pan błogosławi każdy dar serca, jaki zostanie do niej złożony.

Pomyślałem, że podzielę się z Wami tą historią, bo mimo, że może jest ona banalna, to uświadomiła mi ponownie, że Bóg może zmieniać „przeznaczenie” i los każdego człowieka oraz nadać nową jakość i wartość. xwff

Humor z befką

Trzej parafianie rozmawiają o tym, który z nich ma najbardziej liberalnego księdza w swojej parafii. Pierwszy z dumą mówi: „Nasz pastor organizuje kursy tańca wokół ołtarza!” Drugi na to: „To nic! Nasz ksiądz w Wielki Piątek przed całą parafią zjada ogromnego steka!” Na to trzeci: „Nie ośmieszajcie się! Nasz ksiądz na Święta Bożego Narodzenia na drzwiach kościoła zawiesza kartkę z informacją: *Z powodu świąt nieczynne!*”

***

Ksiądz denerwuje się, że tak wielu ludzi spóźnia się na nabożeństwo. W związku z tym na drzwiach wywiesił szyld następującej treści: *Ten, kto się spóźnia przeszkadza!* W kolejną niedzielę ktoś pod spodem dopisał: *Ale przychodzi!*

***

Dwaj duchowni stoją przy drodze. Mają ze sobą transparent z napisem: *Koniec jest bliski! Zawróćcie zanim będzie za późno!* Z przejeżdżającego obok nich samochodu ktoś zaczął krzyczeć: „Dajcie nam spokój z tymi waszymi pobożnymi haselkami!” Chwilę później dało się słyszeć głośny plusk. Jeden z księży zwraca się do drugiego z pytaniem: „Nie uważasz, że powinniśmy postawić zamiast tego szyld, na którym będzie napisane: *Koniec mostu?*”

opracował ks. W. Froehlich

SPOTKANIA DLA KOBIEĆ

CDD TRAUGUTTA 16

CZWARTY PIĄTEK MIESIĄCA

(PODCZAS PROJEKTÓW - CZEŚĆCI)

GODZ. 17:00

- REALIZOWANIE PROJEKTÓW
DIAKONIJNYCH
- DYSKUSJE NA CIEKAWY TEMATY
- WIECZORY FILMOWE
- TWÓRCZE ZAJĘCIA
- SMACZNE PRZEKĄSKI

ZAPLANOWANE WYDARZENIA

DATA	GODZ.	WYDARZENIE	MIEJSCE
7.06	17.30	Posiedzenie Rady Parafialnej	SCDiD
8.06	11.00	Zjazd Delegatów Bratniej Pomocy GA	SCDiD
11.06	12.00	Słupsk w pigułce - spacer z przewodnikiem	kościół
14.06	18.00	Spotkanie dla zainteresowanych kościołem	SCDiD
14.06	19.30	Koncert organowy	kościół
23.06	17.00	Spotkanie dla kobiet	SCDiD
24.06	17.00	Piknik rodzinny na zakończenie roku szkol.	SCDiD
24.08	16.30	Słupsk protestancki - spacer z przewodnikiem	ratusz

O tym, co za nami

Koncert Muzyczne wieczory

Występami studentów, absolwentów, wykładowców Katedry Sztuki Akademii Pomorskiej zainaugu-

rowana została kolejna edycja cyklu koncertów pt. Muzyczne wieczory w kościele ewangelickim. Podczas koncertu 10 maja usłyszeć można było utwory kompozytorów ze wschodu i zachodu Europy w wykonaniu chórów działających przy Akademii Pomorskiej w Słupsku pod kierunkiem Jarosława Chacińskiego i Tadeusza Formeli. Usłyszeliśmy

także utwory organowe, które wykonał prof. Maciej Babnis, jak również utwory na chór i sopran z towarzyszeniem organów. Partie solowe wykonała Katarzyna Chacińska.

Sprzątanie kościoła

Tzw. „pospolite ruszenie” zmiotłami, mopami, szmatkami i innymi środkami do sprzątania zebrało się 19 maja i zaangażowało swoje siły w wiosenne, gruntowne sprzątanie i porządkowanie kościoła i

terenu wokół niego. Dziękujemy wszystkim za przystąpienie do akcji i zaangażowanie w prace porządkowe.

Nagranie do TVP

21.05, w niedzielę Exaudi, ekipa telewizyjna z Poznania nagrywała w naszym kościele nabożeństwo na Święto Zesłania Ducha Świętego. Całe nagranie poprzedziła próba wszystkich zaangażowanych w

to nabożeństwo. W związku z charakterem święta zostały wypowiedziane modlitwy w różnych

przez panie Annę Szubert oraz Jolantę ....

Wstęp i zaproszenie do udziału w nabożeństwie telewizyjnym opracowali i nagrali Jan Wild i Anna Szubert. Wszystkim zaangażowanym dziękujemy! Re-transmisja nabożeństwa miała miejsce 28 maja o godz. 8.00 w Telewizji Kultura. Była to druga realizacja nabożeństwa z naszego kościoła (pierwsze miało miejsce 2 sierpnia 2020 r.).

językach przez członków i sympatyków naszej Parafii (norweski D. Grajczak, niemiecki C. von Gilsa, japoński P. Andruch, polski J. Froehlich, ukraiński A. Krasowicka, rumuński P. Sabotin i angielski J. Morton), Teksty biblijne czytali lektorzy Jadwiga Rybakowska i Przemysław Kopka, a przy organach zasiadł Zbigniew Gach. Pięknym muzycznym akcentem były utwory zagrane na trąbce przez naszą organistkę Julitę Kuczborską. Kościół został udekorowany kwiatami

Koncert gospel

Tego samego dnia wieczorem nasz kościół szczelnie wypełnił się wielbicielami muzyki Gospel. O 19.00 odbył się koncert finałowy warsztatów gospel, w

których udział wzięły słupskie chóry Kantele oraz Fantazja. Uczestników warsztatów przygotował Brian Fentress. Poru-

szająca muzyka z chrześcijańskim przesłaniem wypełniła przestrzeń naszego kościoła, Wśród słuchaczy byli m.in. prezydentka Słupska Krystyna Danilecka-

Wojewódzka i dyrektor II LO Mariusz Domański. Koncert mógł się odbyć dzięki wsparciu środków publicznych, a organizatorami przedsięwzięcia był Słupski Ośro-

dek Kultury. Kolejne warsztaty, tym razem otwarte dla wszystkich i współorganizowane przez naszą parafię odbędą się 7-8 października br. Już dzisiaj zapraszamy.

Nabożeństwo w Gardnie Wlk.

26 maja w filiale w Gardnie Wielkiej odbyło się nabożeństwo w języku niemieckim dla wszystkich niemieckojęzycznych parafian ze Słupska, Gardny Wielkiej i Główniczyc. Po nabożeństwie wszyscy zasiedli do stołów i mogli

się posilić grillowanymi kiełbaskami i ciastem. Kolejne niemieckie nabożeństwo planowane jest na jesieni z okazji Dziękczynnego Święta Żniw.

Prośby modlitewne

W Informatorze Parafialnym na stałe zagościła rubryka z propozycjami tematów do modlitwy, które dotyczą życia naszych parafii. To wsparcie, którego potrzebują nie tylko duchowni i rady parafialne, ale cała wspólnota parafii, czyli wszyscy jej członkowie - od najmłodszych do najstarszych.

Prośby i dziękczynienia modlitewne:

- o duchownych Kościoła, o rady parafialne, o wszystkich zaangażowanych w różne działania Kościoła i parafii;
- o prześladowanych chrześcijan w różnych krajach świata;
- o powołania do służby w Kościele;
- o bezpieczne wakacje dla dzieci, młodzieży oraz wyjazdy urlopowe;
- za miniony rok szkolny i czas szkółek niedzielnych, za nauczających szkółek niedzielnych;
- o chorych, samotnych, opuszczonych i o wszystkich, którzy przeżywają trudne momenty swojego życia;
- o wszystkie prowadzone przez naszą Parafię inicjatywy duszpasterskie i projekty społeczne, przede wszystkim o English Bible Camp dla dzieci ;
- o tych, którzy poszukują swojego duchowego „portu”;
- o nasze rodziny i bliskich;
- o tych, którzy się smucą i doświadczają cierpienia;
- o pokój na świecie, w szczególności w Ukrainie;
- o dobrą pogodę na czas wakacji, ale także o deszcz na polach i w lasach;
- o mądrość dla sprawujących władzę w kraju i w naszych samorządach.

ENGLISH BIBLE CAMP

POŁKOLONIE BIBLIJNO-JĘZYKOWE

5-osobowa grupa doświadczonych i utalentowanych nauczycieli z Bakersfield, California, USA oraz 5 polskich wolontariuszy entuzjastów ZAPRASZA

W programie:

 <p>dużo śpiewu</p>	 <p>zajęcia artystyczne – robótki ręczne</p>	<p>24–28 lipca Kiedy?</p>
<p>angielski w oparciu o historie biblijne + rozszerzenie słownictwa zgodnie z tematem dnia</p>	 <p>zajęcia sportowe</p>	<p>Poniedziałek – piątek godz. 9:00–14:30</p>
	<p>przekąska i obiad</p>	<p>Gdzie?</p>
		<p>Szkoła Podstawowa nr 9 Małachowskiego 9, Słupsk</p>

<p>Liczba miejsc ograniczona</p>	<p>Cena</p>	<p>Zgłoszenia do 30.06.2023 w SP 9 i Parafii Ewangelickiej</p>
<p>3 grupy po 12 osób max.</p>	<p>100 zł</p>	<p>Tel. 605 556 749 lub 509 330 184</p>

www.slupsk.luteranie.pl

oferta dla dzieci w wieku 7-13 lat

muzyczne wieczory
w kościele ewangelickim

MUZYKA BAROKU

na organach gra

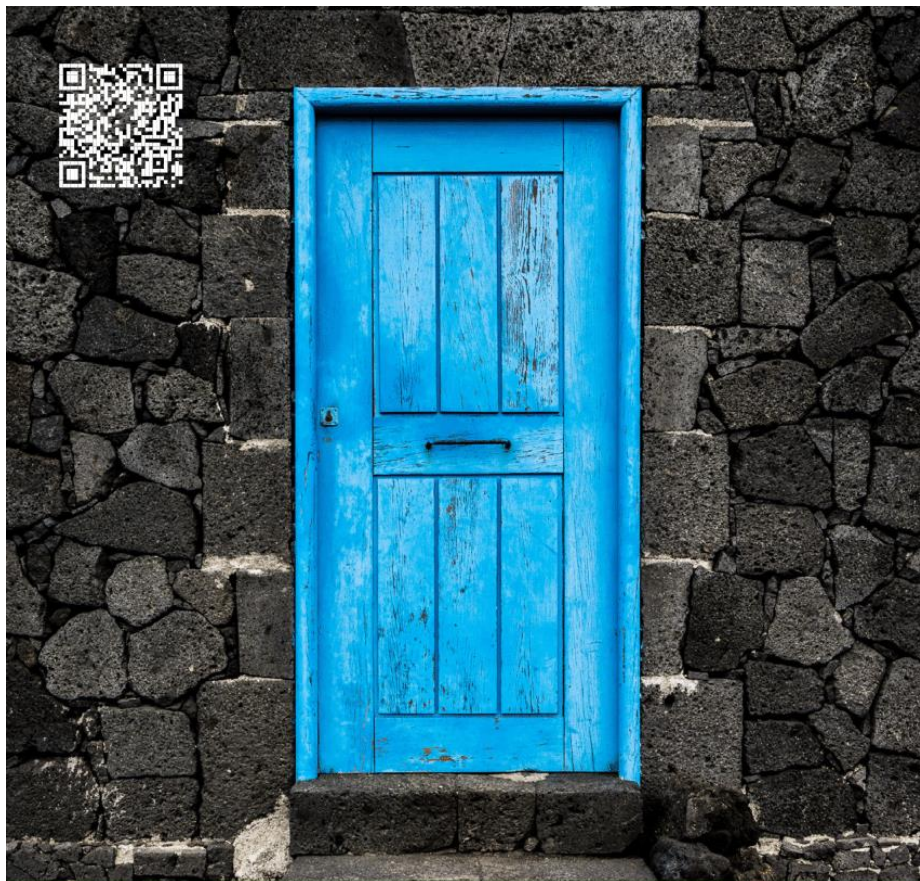
Paweł Wróbel

ŚLUPSK
ul. Słowackiego 40
środa, 14 czerwca 2023
godz. 19.30

projekt współfinansowany ze środków Miasta Słupska

Przed tobą są drzwi

— *Ap. 3,8* —

IV EKUMENICZNE SPOTKANIE
POMORZA PRZEDNIEGO
1. LIPCA 2023 | PASEWALK

Pommerscher
Evangelischer Kirchenkreis

Arbeitsgemeinschaft
Christlicher Kirchen in
Mecklenburg-Vorpommern

ERZBISTUM BERLIN
Katholische Kirche
in Vorpommern

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Słupsku zaprasza osoby z niepełnosprawnościami do udziału w projekcie:

Samodzielni i aktywni

w terminie od 1 czerwca do 10 listopada 2023 r.

Planowane aktywności:

zajęcia manualne

gimnastyka usprawniająca

sesja fotograficzna do kalendarza na 2024 rok

zajęcia teatralne

zajęcia kulinarne

grille i spotkania towarzyskie

wspólne wyjazdy na wycieczki w okolice Słupska

W projekcie mogą brać udział osoby z aktualnym orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności, posiadające Kartę Mieszkańca Słupska. Dodatkowym warunkiem uczestnictwa jest wybór i udział w co najmniej 2 zajęciach projektowych.

Zgłoszenia (tylko osobiste) w siedzibie Słupskiego Centrum Diakonii i Dialogu PEA w Słupsku przy ul. Traugutta 16, w godzinach od 10:00 do 14:00 (od poniedziałku do piątku). Zgłoszenia przyjmujemy do 31 maja 2023 roku.

Projekt dofinansowany przez
Miasto Słupsk ze środków PFRON
oraz Diakonię Polską

MOPR
Słupsk

Państwowy Fundusz
Rehabilitacji Osób
Niepełnosprawnych

Słupsk

Zapraszamy do uczestniczenia w ewangelickich nabożeństwach transmitowanych w TVP KULTURA o godz. 8.00 w następujących terminach:

11 czerwca 2023 – kościół św. Krzyża w Nidzicy

2 lipca 2023 – kaplica w Opolu

16 lipca 2023– kościół Wniebowstąpienia Pańskiego w Warszawie

6 sierpnia 2023 – kościół Świętej Trójcy w Szczecinie

20 sierpnia 2023 – kościół w Radomiu

10 września 2023 – kościół Pokoju w Świdnicy

1 października 2023 – kościół św. Szczepana w Toruniu

22 października 2023 – kościół ap. Piotra i Pawła w Tychach

12 listopada 2023 – kościół w Wiśle-Czarne

26 listopada 2023 – kościół Opatrzności Bożej w Zgierzu

10 grudnia 2023 – kościół „Eben-Ezer” w Dziegielowie

24 grudnia 2023 – kaplica w Białymstoku

KALENDARZ I WYKAZ OFIAR OGÓLNOKOŚCIELNYCH

1. noworoczna na Fundusz Socjalny (sty.): 452,00 zł

2. na Fundusz Stypendialny (luty): 302,80 zł

3. na Diakonię Polską (1. n. pas.): 287,00 zł

4. na Fundusz Bratniej Pomocy im Gustawa Adolfa: 1050,00

5. na Domy Opieki (ofiara żniwna paźdz.):

6. na Fundusz Ewangelizacyjno-Misyjny (paźdz.):

7. Fundusz na Diasporę (list.):

8. Skarbonka Diakonijna: 570,34 zł

9. Szopienice - 470,00 zł

SERDECZNIE DZIĘKUJEMY ZA WSZELKIE DAROWIZNY ZŁOŻONE NA RZECZ PARAFII! ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA SKŁADKI KOŚCIELNEJ

Składkę można opłacać w kancelarii parafialnej lub przelewać na konto parafialne z dopiskiem darowizna - składka kościelna rok imię i nazwisko (pozwoli to na odliczenie wpłaconej kwoty od podatku):

25160014621816836860000001

Dla innych darowizn obowiązują te same konta. Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej, czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej. Zachęcamy państwa do cyklicznych wpłat, które można realizować np. przez stałe, miesięczne zlecenia bankowe, rozkładając roczną należność na 12 mniejszych kwot (np. w przypadku, gdy miesięczne wynagrodzenie wynosi 2400 netto, to roczna składka kościelna wynosi 288 zł. Kwotę dzielimy przez 12, co daje nam miesięcznie 24 zł. W swoim banku dokonujemy zlecenia miesięcznej dyspozycji kwoty w wysokości 24 zł na konto bankowe parafii).

SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej

ZASADY OGÓLNE

§ 7

1. Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić **co najmniej 1%** jego dochodu.

2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

PLAN NABOŻEŃSTW NA CZERWIEC-SIERPIEŃ 2023

DZIEŃ	SŁUPSK D	SŁUPSK PL	ŁĘBORK	GARDNA
04.06 Święto Trójcy Św.		10.30 		
8.06 (czwartek) Zjazd Bratniej Pomocy		14.00 		
11.06 1. po Trójcy Św.		10.30 	8.30	
18.06 KONFIRMACJA		10.30 		
25.06 3. po Trójcy Św.		10.30 	8.30	
02.07 4. po Trójcy Św.		10.30 		
09.07 5. po Trójcy Św.		10.30		
16.07 6. po Trójcy Św.		10.30		
23.07 7. po Trójcy Św.		10.30 	8.30	
30.07 8. po Trójcy Św.		10.30 		
06.08 9. po Trójcy Św.		10.30		
13.08 10. po Trójcy Św.		10.30		
20.08 11. po Trójcy Św.		10.30		
27.08 12. po Trójcy Św.		10.30 	8.30	
03.09 13. po Trójcy Św.		10.30